

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΙΕ' ΣΥΝΟΔΟΣ 2009 - 2010
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα «Δημοκρατία - Ελευθερία» και «Αξιοκρατία - Αναξιοκρατία», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΕ' Σύνοδος 2009 - 2010

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 5 Σεπτεμβρίου 2010, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής, Βουλευτή Β' Αθηνών, κ. Βύρωνα Πολύδωρα και του Βουλευτή Νομού Αρκαδίας, κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδου Δέσποινα (Νομός Πέλλας), Ανδρεαδάκη Νίκη (Νομός Χανίων), Βαρελτζή Βασιλική (Νομός Λέσβου), Βήχος Αντώνιος (Β' Πειραιά), Γερογιάννη Θεοδώρα - Αρετή (Νομός Μαγνησίας), Γεωργιάδου Νικολέτα (Νομός Δράμας), Γυφτόπουλος Ιωάννης (Β' Πειραιά), Δούμα Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Ζερβονικολάκης Ορέστης (Α' Πειραιά), Ζωτάκη Ελένη (Β' Αθήνας), Θεοδωρόπουλος Σπύρος (Β' Αθήνας), Κακοσαΐδης Θεοδώρα (Νομός Βοιωτίας), Καμιζούλη Μαρία - Φωτεινή (Νομός Αττικής), Καμινέλης Θεόδωρος (Α' Θεσσαλονίκης), Κανάκης Ευστράτιος (Β' Αθήνας), Καραντουλαμάς Ευάγγελος (Νομός Ημαθίας), Καρυπίδης Μιχαήλ (Νομός Πιερίας), Κασαπίδης Γεωργία (Νομός Ξάνθης), Κατσιμπρής Ανδρέας (Νομός Αχαΐας), Κιούσης Νικόλαος (Νομός Έβρου), Κοζήρη Μαρία-Τζίλ (Καναδάς), Κολοβός Γεώργιος (Η.Π.Α.), Κοντογιώργου - Οικονόμου Εμμανουέλλα (Α' Θεσσαλονίκης), Κωστακόπουλος Φίλιππος (Γεραμνία), Λαζαρίδου Σταυρούλα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μαλάζη Έρις (Β' Αθήνας), Μάλαμας Δημήτριος (Β' Αθήνας), Μαργαρίτη Ελπίδα (Νομός Πρεβέζης), Ματσούκη Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Μητσοπούλου Αννα (Β' Αθήνας), Μοσχίδη Αναστασία (Νομός Σερρών), Μουζά Αικατερίνη (Νομός Σερρών), Μπαρτσίδη Ιωάννα (Α' Θεσσαλονίκης), Παπαχριστοδούλου Ξανθή (Κύπρος), Παρασκευοπούλου Χριστίνα (Νομός Καστοριάς), Ρογδάκης Αντώνης (Νομός Ηρακλείου), Σακελλάρης Βασίλειος (Α' Θεσσαλονίκης), Σαρανταύγα Ελένη (Α' Αθήνας), Σιαλούνα Χριστίνα (Κύπρος), Σπατιώτη Αννα (Α' Αθήνας), Σφυρή Κρυσταλλία (Νομός Αχαΐας), Τσολάκη Έλενα (Κύπρος), Τσοτσάνη Γεωργία (Α' Πειραιά), Τσουπάνου Σοφία (Β' Αθήνας), Χατζηαντωνίου Ευάγγελος (Β' Αθήνας).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής, Βασίλειος Σακελλάρης (Α' Θεσσαλονίκης) και οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδου Δέσποινα (Νομός Πέλλας), Βαρελτζή Βασιλική (Νομός Λέσβου), Βήχος Αντώνιος (Β' Πειραιά), Γερογιάννη Θεοδώρα - Αρετή (Νομός Μαγνησίας), Γυφτόπουλος Ιωάννης (Β' Πειραιά), Δούμα Αφροδίτη (Α' Αθήνας), Ζερβονικολάκης Ορέστης (Α' Πειραιά), Ζωτάκη Ελένη (Β' Αθήνας), Καμιζούλη Μαρία - Φωτεινή (Νομός Αττικής), Καμινέλης Θεόδωρος (Α' Θεσσαλονίκης), Κανάκης Ευστράτιος (Β' Αθήνας), Καραντουλαμάς Ευάγγελος (Νομός Ημαθίας), Καρυπίδης Μιχαήλ (Νομός Πιερίας), Κασαπίδης Γεωργία (Νομός Ξάνθης), Κατσιμπρής Ανδρέας (Νομός Αχαΐας), Κοντογιώργου - Οικονόμου Εμμανουέλλα (Α' Θεσσαλονίκης), Λαζαρίδου Σταυρούλα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μάλαμας Δημήτριος (Β' Αθήνας), Μαργαρίτη Ελπίδα (Νομός Πρεβέζης), Ματσούκη Ελένη (Α' Θεσσαλονίκης), Μητσοπούλου Αννα (Β' Αθήνας), Μοσχίδη Μουζά Αικατερίνη (Νομός Σερρών), Μπαρτσίδη Ιωάννα (Α' Θεσσαλονίκης), Παπαχριστοδούλου Ξανθή (Κύπρος), Παρασκευοπούλου Χριστίνα (Νομός Καστοριάς), Ρογδάκης Αντώνης (Νομός Ηρακλείου), Σακελλάρης Βασίλειος (Α' Θεσσαλονίκης), Σαρανταύγα Ελένη (Α' Αθήνας), Σιαλούνα Χριστίνα (Κύπρος), Σπατιώτη Αννα (Α' Αθήνας), Σφυρή Κρυσταλλία (Νομός Αχαΐας), Τσολάκη Έλενα (Κύπρος), Τσοτσάνη Γεωργία (Α' Πειραιά), Τσουπάνου Σοφία (Β' Αθήνας), Χατζηαντωνίου Ευάγγελος (Β' Αθήνας).

Αναστασία (Νομός Σερρών), Μουζά Αικατερίνη (Νομός Σερρών), Μπαρτσίδη Ιωάννα (Α' Θεσσαλονίκης), Ρογδάκης Αντώνης (Νομός Ηρακλείου), Σακελλάρης Βασίλειος (Α' Θεσσαλονίκης), Σαρανταύγα Ελένη (Α' Αθήνας), Σφυρή Κρυσταλλία (Νομός Αχαΐας), Τσολάκη Έλενα (Κύπρος), Τσοτσάνη Γεωργία (Α' Πειραιά), Τσουπάνου Σοφία (Β' Αθήνας), Χατζηαντωνίου Ευάγγελος (Β' Αθήνας), Θεοδωρόπουλος Σπύρος (Β' Αθήνας).

Ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής, Βασίλειος Σακελλάρης (Α' Θεσσαλονίκης), είπε τα έξις:

«Αξιότιμες κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, τα δύο θέματα που πραγματεύεται η Επιτροπή μας είναι «Δημοκρατία - Ελευθερία» και «Αξιοκρατία-Αναξιοκρατία».

Η δημοκρατία και η ελευθερία είναι δύο έννοιες άρρηκτα συνδεδέμενες μεταξύ τους, καθώς η ύπαρξη της μιας προϋποθέτει την ύπαρξη της άλλης, δύο έννοιες με κοινό τόπο καταγωγής τη χώρα μας, δύο έννοιες, οι οποίες κλείνουν αισίως 2.500 χρόνια από τη γέννησή τους.

Τα προτερήματα της δημοκρατίας έναντι των άλλων πολιτειακών μορφών, δηλαδή, η ισοτιμία, η ελευθερία στοχασμού και έκφρασης, η δυνατότητα συμμετοχής του πολίτη στις εξελίξεις, μέσω διαφόρων θεσμών, έχουν οδηγήσει στην παραδοχή ότι η δημοκρατία δεν είναι απλώς ένα πολίτευμα, αλλά κάτι περισσότερο. Πρόκειται για τρόπο ζωής και δράσης, ο οποίος προσπαθεί να εξυπόσιει το άτομο στην υψηλότερη βαθμίδα του πολιτικού βίου και να το βοηθήσει να κατατκήσει ένα υψηλότερο επίπεδο πολιτισμού.

Ωστόσο, στην εποχή μας, μέσα στη γενικότερη έκπτωση των αξιών, η δημοκρατία και η ελευθερία δεν καταφέρουν να μείνουν αλώβητες, με αποτέλεσμα τα λόγια του Ισοκράτη να είναι επικίνδυνα όσο ποτέ άλλοτε: «Η δημοκρατία αυτοκαταστρέφεται, διότι καταχράστηκε το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανοία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα, την αναρχία ως ευδαιμονία».

Θεμέλιο της δημοκρατίας και της ελευθερίας είναι η δημοκρατική αγωγή των πολιτών και δημοκρατική αγωγή δεν είναι η θεωρητική πολιτική διαπισταγώγηση, αλλά ο δημοκρατικός τρόπος ζωής, που πρέπει να εφαρμόζεται στην οικογένεια, στο σχολείο, στην κοινωνία και στην πολιτεία.

Συγκεκριμένα, στο χώρο του σχολείου ο ρόλος του δημοκρατικού θεσμού των μαθητών κοινοτήτων θα πρέπει να ενισχυθεί σημαντικά και να γίνει ουσιαστικός, όχι μόνο για λειτουργικούς, αλλά και για παιδαγωγικούς λόγους.

Ταυτόχρονα, η θέσπιση και η τήρηση των νόμων δεν πρέπει να αφήνουν αδιάφορο κανέναν, επειδή αυτοί ορίζουν λεπτομερώς τι οφείλουμε να πράπτωμε και τι να αποφεύγουμε. Οι συνθήκες εργασίας, οι σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους, οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα μας, οι δραστηριότητες που αναπτύσσουμε, τα πάντα, διέπονται και ρυθμίζονται από τους νόμους της πολιτείας. Γ' αυτό. είναι χρέος των πολιτών να ενδιαφέρονται, ώστε να υπάρχει ισονομία και ευνομία.

Συγχρόνως, όμως, αρνητικά φαινόμενα, όπως η δυσλειτουργία θεσμών και το χαμηλής στάθμης ήθος που επικρατεί στο πολιτικό στερέωμα έχουν απογοητεύσει μια μεγάλη μερίδια ανθρώπων, οι οποίοι προτιμούν να μην αναμειγνύονται στα κοινά, υπονομεύοντας, όμως, με τη σάστη αυτή τη λειτουργία της γνήσιας δημοκρατίας.

Συνεπώς, προκύπτει ότι για την εύρυθμη λειτουργία του πολιτεύματος απαραίτητη είναι η ενεργός συμμετοχή των πολιτών, οι οποίοι καλούνται να ανανεώνουν συνεχώς τη δημοκρατία και να την προφυλάσσουν από εσωτερικούς και εξωτερικούς κινδύνους.

Η υποχρέωση αυτή είναι πιο μεγάλη για τους νέους, γιατί, καθώς οι νέοι είναι οργανικά μέλη της κοινωνίας, οι επιπτώσεις των προβλημάτων που οφείλονται σε κακούς χειρισμούς και παραβλέψεις των υπευθύνων είναι ιδιαίτερα σοβαρές και γι' αυτούς, τόσο στο παρόν, όσο και στο μέλλον. Επομένως, η απομάκρυνση των νέων από τα κοινά και η αδιαφορία τους προς αυτά δεν τους απαλλάσσει από τα προβλήματα. Αντίθετα, τα διαινίζει και τα κάνει πιο απειλητικά.

Παράλληλα, διευρυμένη δημοκρατία υπάρχει, όχι μόνο με την σε τακτή διαστήματα αλλαγή των κυβερνήσεων, αλλά και με τη συμμετοχή του λαού στη λήψη σημαντικών αποφάσεων, τη λεγόμενη συμμετοχική δημοκρατία, όπως γίνεται σε ορισμένες

χώρες, μέσω δημοψηφισμάτων. Διαφορετικά, θα έχουμε κατ' επίφαση δημοκρατία.

Θεμελιώδες αίτημα της δημοκρατίας είναι η αξιοκρατία, αφού στη δημοκρατία όλοι οι πολίτες έχουν ίσες ευκαιρίες και η ανάδειξη των αρχόντων και η ανάληψη των δημοσίων αξιωμάτων δεν γίνεται με κριτήριο την καταγωγή, την οικονομική κατάσταση ή την κοινωνική θέση, όπως συμβαίνει σε άλλα πολιτεύματα, αλλά με κριτήριο τις ικανότητες και τη διάκριση των ανθρώπων σε κάποιο τομέα.

Το ότι η αξιοκρατία είναι βασικό στοιχείο της δημοκρατίας επιβεβαιώνεται και από τα λόγια του Περικλή: «Κάθε πολίτης προτιμάται στα δημόσια αξιώματα, όχι γιατί ανήκει σε ορισμένη τάξη, αλλά για την προσωπική του αξία, εφόσον διακρίνεται σε κάποιον κλάδο».

Δυστυχώς, όμως, η αναξιοκρατία ταλάνιζε και ταλανίζει τη χώρα μας. Η έλλειψη αξιοκρατικών θεσμών για καθορισμό αντικειμενικών κριτηρίων, προκειμένου να καταληφθεί μια θέση, οι πελατειακές σχέσεις πολιτικών και ψηφοφόρων, το καταναλωτικό και υλιστικό πρότυπο της εποχής μας και, φυσικά, η αύξηση της ανεργίας οδηγούν στην κατάλυση της αξιοκρατίας.

Οι νέοι, για να βρουν δουλειά, είναι υποχρεωμένοι να έχουν διασυνδέσεις και γνωριμίες. Τα προσόντα δεν λαμβάνονται υπ' όψιν για την πρόσληψη σε κάποια δουλειά. Ο νετοποιός αποτελεί σύνθετη φαινόμενο. Η ευνοιοκρατία, με κριτήρια κομματικά, ιδεολογικά ή προσωπικά, οδηγεί σε στασιμότητα, σκάνδαλα, αδράνεια και αυθαιρεσίες.

Φαινόμενα αναξιοκρατίας παραπρούνται ακόμη και στα σχολεία, όπως νοθείες στις εκλογές των δεκαπενταμελών συμβουλίων και αξιολόγηση μαθητών από κάποιους εκπαιδευτικούς, με κριτήρια προσωπικά, κοινωνικά, οικονομικά. Η αναξιοκρατία ναρκοθετεί την κοινωνική συνοχή, την ποιότητα ζωής και την ποιότητα της εξουσίας. Συνεπώς, η παρουσία της είναι παράλογη, αντιδημοκρατική και εθνικά επιζήμια.

Από τα παραπάνω, γίνεται φανερό ότι η αξιοκρατία καθίσταται αναγκαία για τη λειτουργία της δημοκρατίας και για όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας. Η παρουσία της εξασφαλίζεται πρωταρχικά με την παιδεία και, μάλιστα, την ανθρωπιστική.

Επομένως, το εκπαιδευτικό σύστημα και η πολιτεία γενικότερα οφείλουν να διαπαιδαγογούν έτσι τους πολίτες, ώστε να αποδέχονται τους άριστους και τους ικανούς στις διάφορες θέσεις και αξιώματα. Ετσι, θα καλλιεργηθούν στην κοινωνία ηθικοί κώδικες λειτουργίας, που θα καταπολεμούν την ιδιοτέλεια και τις εγωιστικές αντιλήψεις.

Παράλληλα, η οικογένεια, ως φορέας κοινωνικοποίησης, μπορεί να συμβάλει, ώστε τα μέλη της από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους να εκπαιδεύονται στην αποδοχή της αξιοκρατίας και όχι στη χαριστική συμπεριφορά.

Μεγάλο μέρος για την επικράτηση της αξιοκρατίας ανήκει και στην πολιτεία, η οποία οφείλει να πείσει την κοινωνία και τους πολίτες ότι το κράτος, ο μέχρι τώρα μεγαλύτερος παραβάτης, θα εφαρμόζει πρώτα το ίδιο τους νόμους, ότι η ισονομία θα ισχύει για όλους, χωρίς εξαιρέσεις για τους ισχυρούς, ότι οι

προβλέψεις του Συντάγματος δεν θα είναι κενό γράμμα, ότι τα οικονομικά βάρος θα κατανέμονται δίκαια, ότι η παιδεία και η υγεία δεν θα προσφέρονται μόνο στους προνομιούχους.

Σε αυτή την κατεύθυνση συμβάλλει, βέβαια, και το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, το οποίο, όμως, πρέπει να ενισχυθεί, να γίνει πιο ευέλικτο και να μην αφήνει περιθώρια για προσλήψεις με υποκειμενικά κριτήρια.

Σημαντική είναι και η βοήθεια που μπορεί να προσφέρει το διαδίκτυο, ώστε με μεγαλύτερη διαφάνεια και αντικειμενικότητα, μετά την αποστολή βιογραφικού σημειώματος, να προσλαμβάνονται οι πλέον άγιοι, δηλαδή, ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Έτσι, θα μπορούμε να λεγόμαστε δημοκρατικοί πολίτες, με δημοκρατικό πνεύμα και νόμα, τη στιγμή που η συμπεριφορά μας και η στάση μας απέναντι στον καθέναν θα διέπεται από ανιδιοτελές, ανθρωπιστικό και αντικειμενικό πνεύμα. Σας ευχαριστώ».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιπροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και υπέβαλαν νέες προτάσεις, οι οποίες έγιναν δεκτές, όπως αναφέρεται στην Έκθεση της Επιπροπής.

Στη συνέχεια, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιπροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», ΙΕ' Σύνοδος 2009 - 2010, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Βασίλειου Σακελλάρη (Α' Θεσσαλονίκης), καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιπροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία, από την Επιπροπή:

1. Φροντίδα του κράτους για την κατάλληλη εκπαίδευση των ατόμων με μαθησιακές δυσκολίες, προς κατοχύρωση της αξιοκρατικής διαδικασίας.

2. Αναβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ως στοιχείο και συντελεστής της ενίσχυσης της δημοκρατίας.

3. Πρόνοια για τα θύματα από σεξουαλική κακοποίηση.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 2010

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ
Δ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ**

**ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**